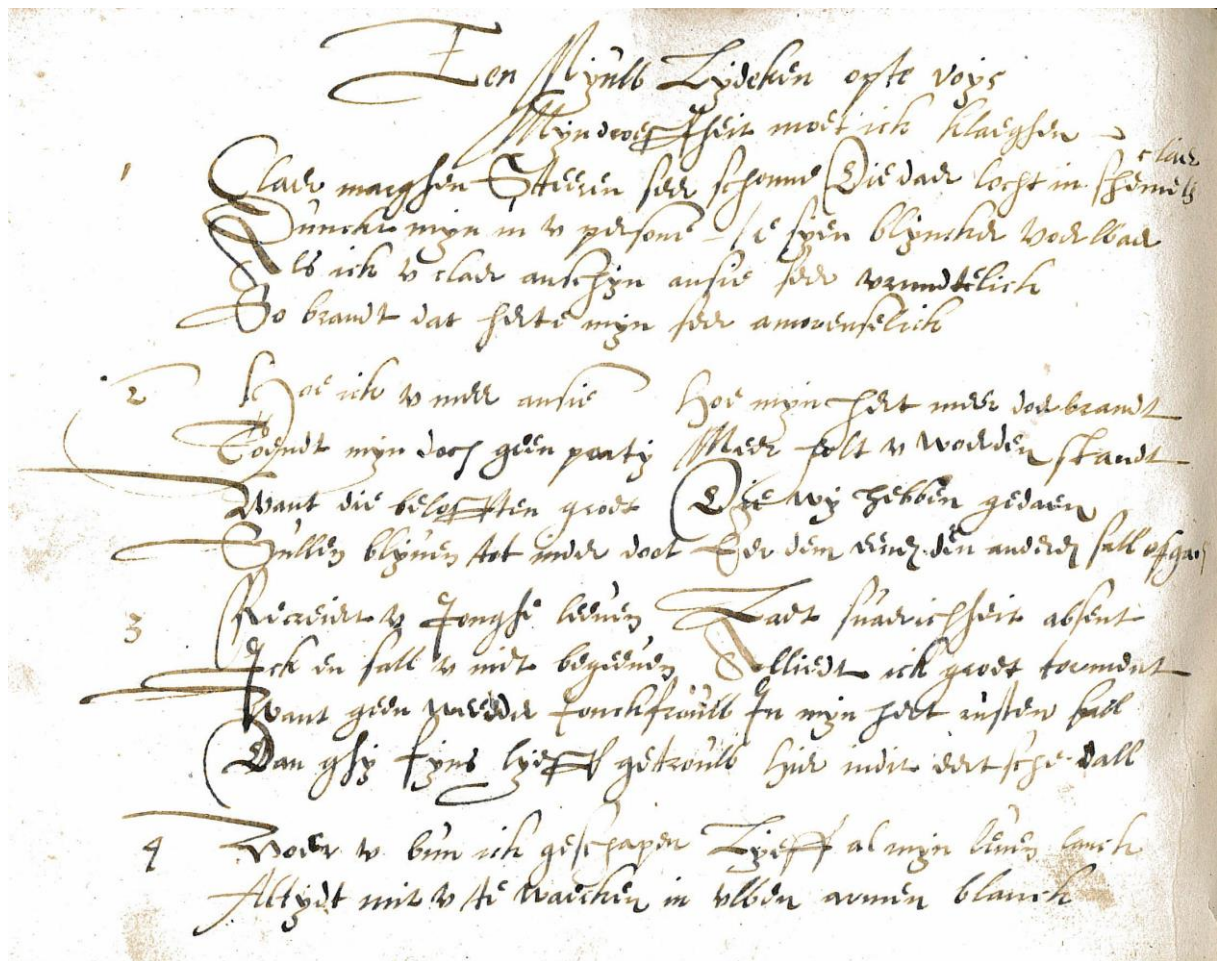

Liber amicorum Johanna Bentinck, 1596

Hoge Raad van Adel, Coll. Van Spaen, nr. 87c Album amicorum van Johanna Bentinck pagina: f130v (liednummer 19)

Nicolaas van Delen (circa 1575-1638) was de zoon van Steven van Delen en Geertruid van Oldenbarnevelt. Deze albuminscriptie dateert van 1596, als Nicolaas 21 jaar oud is. Hij schrijft in het album van Johanna Bentinck (1580-1652), dochter van Alexander Bentinck en Aleida van Buckhorst. De inscripties in dit album lopen van 1590-1609. Het lied dat Nicolaas schrijft is een waar liefdeslied. Nicolaas is ten tijde van dit schrijven (1596) nog student en vrijgezel.

Een nyuw lydeken opte wijs:
"Mijn droeffhейt moet ick klaeghen".

1. Claer maighen, steeren¹ seer schonne, die dair locht² in s hemels claer,
Dunckt mijn in u persone te syen blyncker, voirwair.
Als ick u claer anschijn ansie, seer vrundtelick,
So brandt dat herte mijn seer amoureuselick.

¹ sterren

² oplicht

2. Hoe ick u meer ansie, hoe mijn hert meer doerbrandt
Toendt mijn doch³ geen p[ar]tij, meer holt u woerden standt.
Want die belofften groet, die wij hebben gedaen
Sullen blijven tot in der doot, eer dem eenen den anderen sall ofgaen⁴.

3. Recreiert u jonghe leeuen, laet svaerichheit absent
Ick en sall u niet begeeven⁵, alliedt ick groet torment⁶
Want geen wee[d]der jonckfrouw in mijn hert rusten sall
Dan ghij fijns lyeff getrouw, hier in dit eertsche dall.

4. Voer u bun ick geschapen, lyeff, al mijn leven lanck
Altijdt mit u te waecken in uwen armen blanck

131
Want uwe borskens rondt synnen witter dan een swaen
Doer uwen rooder mondt doet mijn hert troest ontfaen⁷.

5
Gegoen subdeliche bloeme Giet ghy di mijn fect doordont
Eendt doer lyeffde wederom. Sonder te en kan ick niet
Ick ghy end ick verlang wat die daer vons sponde bier
Ick bin in te bedrang weest niet gelick een steden

6
Mijn gemin andere te traften ghydenck ick wonden
Ghy so se wilt ick wagen Meemst doer tot te mijn hert
Gegoen lyeff want waer ick bin ghy kempt in mijn d' sin
Troest doer kan fecten bly geen ander ick bin

7
Prinseft lyeff gedenck fect mit te fecten
Mijn hant is te ghesinck. En maecht doer geen Amber
Want mijn ghet in Cost se fecten dat een witter
En alid wat ghy begeret moet sin dat te lyeff d'ell

Nicolaus van Pelen
Inde van die Ghyt maect mit
handt witten
patiens in admiris

Want uwe borskens rondt synnen witter dan een swaen
Doer uwen rooder mondt doet mijn hert troest ontfaen⁷.

³ toch

⁴ verlaten

⁵ verlaten, laten gaan

⁶ al leed ik grote kwelling, pijniging

⁷ troest ontvangen

5. Schoen swerlicke⁸ bloeme, siet ghij de mijn hert doerwont
Toendt doch lyeffde wederome, sonder u en kan ick niet
Ick hoep end ick verlang nae dem dach vous sça[v]ez bien
Ick bun in u bedvang⁹, weest niet gelick een steen.

6. Nha geenen anderen to trachten, en gedenck ick immermer
Op u so will ick wachten, neemt doch tot u mijn heer
Schoen lyeff want waer ick sijn, ghij kompt in mijnen sin¹⁰
Weest doch van herten blij, geen ander ick bemin.

7. Prinsesse lyeff, gedenckt hier mit u serviteur¹¹
Mijn trouw ys u geschenckt, en maect doch geen truber¹²
Want mijn guet en bloet soe swaer tot een in[]jeell
En alles wat ghij begeert moet sijn tot uwen deell.

Nicolaus van Delen (paraaf)	Einde van dit lyedt maer niet vandt verdriet Patiens in adversis ¹³
--------------------------------	--

⁸ schone sierlijke?

⁹ bedwang

¹⁰ gedachten

¹¹ uw dienaar

¹² = turber (van turberen = in de war brengen)

¹³ geduldig in tegenspoed